

Ανακοίνωση

Ένας ασυνόδευτος ανήλικος πρέπει πρώτα να γίνει θύμα ρατσιστικής επίθεσης για να υπάρξει κινητοποίηση για την προστασία του!

Με αφορμή την πρόσφατη υπόθεση του ασυνόδευτου 14χρονου από το Αφγανιστάν, θύμα ρατσιστικής βίας, οι Γιατροί του Κόσμου (ΓτΚ) και το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ) τονίζουν την **επιτακτική ανάγκη για την προστασία ασυνόδευτων παιδιών μέσω της ενεργοποίησης του θεσμικού πλαισίου.**

Από την πολυετή εμπειρία τους σε θέματα μετανάστευσης και προστασίας ευάλωτων ομάδων οι Γιατροί του Κόσμου και Το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες αναφέρουν τα εξής:

Ο ανήλικος βρισκόταν στην Ελλάδα μόνος του από τις αρχές του Μαρτίου 2013. Διέμενε στην Αθήνα, σε ένα μικρό διαμέρισμα με 13 ακόμη ανθρώπους. Ο ανήλικος είχε χωριστεί από τη μητέρα του στο check-in στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος από διακινητές, οι οποίοι, κατά την προσφιλή τους τακτική, επιβίβασαν μόνο τη μητέρα του στο αεροπλάνο, ενώ ο ανήλικος δεν τα κατάφερε. Κρατήθηκε για λίγα λεπτά στο αστυνομικό τμήμα του αεροδρομίου και πάλι αφέθηκε ελεύθερος δίχως κάποια διενέργεια από τις αρχές για την προστασία του. Ο ανήλικος επέστρεψε στο σπίτι τους στην Αθήνα, μόνος.

Ο 14χρονος είχε πλήρη άγνοια των δικαιωμάτων του, διέμενε σε ακατάλληλο χώρο, είχε δυσκολία στο να αναλάβει τη σίτιση του και δε γνώριζε που μπορεί να απευθυνθεί για βοήθεια. Ακόμα και μετά την επίθεση εις βάρος του και αφού μετέβη στο ΤΕΠ κρατικού νοσοκομείου όπου έγινε η συρραφή των τραυμάτων του είχε δυσκολία στο να λάβει τα φάρμακα που του είχαν συνταγογραφηθεί αφού **τα κρατικά νοσοκομεία δεν δικαιολογούν τη φαρμακευτική δαπάνη για ανασφάλιστους, ακόμα και αν αυτοί είναι τραυματισμένοι ασυνόδευτοι ανήλικοι.**

Επίσης ακόμη και μετά την τοποθέτηση του ανήλικου σε προστατευτικό πλαίσιο και ενώ είχαν προηγηθεί όλες οι προβλεπόμενες ενέργειες για την προστασία του από τους ΓτΚ και το ΕΣΠ, **κατά τη διάρκεια της κατάθεσης ενέκυψε ο κίνδυνος σύλληψης και κράτησης του από τις αστυνομικές αρχές** ο οποίος και αποφεύχθηκε έπειτα από αλληπάλληλες παρεμβάσεις.

Κατόπιν της δημοσιότητας που πήρε η υπόθεση, παρενέβη η Ελβετική Πρεσβεία, η οποία και παρέβλεψε τις δυσλειτουργίες των ρυθμίσεων του «Δουβλίνου II», επισπεύδοντας έτσι

τη διαδικασία της οικογενειακής επανένωσης και προσφέροντας τη δυνατότητα στο 14χρονο να ενωθεί με την οικογένειά του σε λιγότερο από 20 ημέρες. Η παρέμβαση αυτή συνέβαλε ώστε να προσφερθεί η απαραίτητη προστασία σε αυτό το παιδί, προσπερνώντας έτσι την αδυναμία και την αυθαιρεσία του ελληνικού κράτους στην προστασία των ασυνόδευτων ανήλικων.

Σε συνέχεια των παραπάνω και σε άμεση σύνδεση με την υπόθεση του 14χρονου οφείλουμε να επισημάνουμε τα εξής:

- ***Η κράτηση των ασυνόδευτων ανήλικων η οποία ορίζεται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ως έσχατο μέτρο, στο ελληνικό παράδειγμα τείνει να γίνει ο κανόνας.***
- Η συγκεκριμένη υπόθεση δεν αποτελεί τη μοναδική περίπτωση ασυνόδευτων ανήλικων οι οποίοι δεν απολαμβάνουν τις υπηρεσίες πρώτης υποδοχής στην Ελλάδα. Υπάρχουν εκατοντάδες ασυνόδευτοι ανήλικοι οι οποίοι παραμένουν ακόμη εκτός προστατευτικού πλαισίου.
- Το περιστατικό των ανήλικων που παραμένουν στην Ελλάδα ενώ οι γονείς μεταβαίνουν σε άλλες χώρες της Ε.Ε. με τη βοήθεια διακινητών, εντείνεται ολοένα και περισσότερο.
- Πολλά από τα ασυνόδευτα παιδιά βρίσκονται για μήνες υπό κράτηση και σε λίγες περιπτώσεις μπαίνουν στη «χρονοβόρο» διαδικασία της οικογενειακής επανένωσης.
- Οι δομές φιλοξενίας και φροντίδας για τους ασυνόδευτους ανήλικους δεν επαρκούν.
- Η πρόσβαση στην υγεία και στη φαρμακευτική αγωγή, καθώς και το Δικαίωμα στη σίτιση, στην εκπαίδευση, στο παιχνίδι και στη ψυχαγωγία και στο άσυλο, αν και προβλέπονται από τη νομοθεσία, δεν είναι ούτε αυτονόητα, ούτε διασφαλισμένα για τα ασυνόδευτα παιδιά.
- Ο μόνος λόγος για τον οποίον το παιδί βρίσκεται σήμερα με την οικογένειά του, σε ασφάλεια, είναι επειδή οι μηχανισμοί επανένωσής του με τους δικούς του παρακάμφθηκαν μετά την επίθεση που δέχθηκε και τη δημοσιότητα που δόθηκε στο γεγονός.
- Εφόσον οι υπάρχουσες διαδικασίες τεθούν σε αποτελεσματική εφαρμογή, το περιστατικό καταδεικνύει τη δυνατότητα να προστατευθούν πολλοί από τους ασυνόδευτους ανήλικους που παραμένουν στην Ελλάδα. Ωστόσο αυτοί παραμένουν εκτός οποιουδήποτε πλαισίου φροντίδας και χωρίς να έχουν τρόπο πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου και στους μηχανισμούς του «Δουβλίνο II».

Ο 14χρονος θα είχε γλιτώσει από την τραυματική εμπειρία που βίωσε, ευτυχώς χωρίς τραγικές συνέπειες για τη σωματική του ακεραιότητα, τον τρόπο και την εγκατάλειψη, αν

όλες οι απαραίτητες ενέργειες είχαν γίνει, , **αμέσως μόλις βρέθηκε μόνος του στην Ελλάδα και όχι μόνο μετά την επίθεση.**

Είναι απαράδεκτο σήμερα στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη όπου πιστεύουμε ότι γίνονται σεβαστές οι αρχές του ανθρωπισμού, της αλληλεγγύης και της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ιδίως μάλιστα των παιδιών, να πρέπει πρώτα ένα παιδί γίνει θύμα ρατσιστικής επίθεσης για να υπάρξει κινητοποίηση για την προστασία του.

Κατ' εξαίρεση, ένα παιδί σώθηκε χάρη στην άμεση παρέμβαση φορέων για την αντιμετώπιση της περίπτωσης του. **Ευχόμαστε μόνο να μην είναι η επόμενη επίθεση μοιραία για κάποιο άλλο παιδί.**

Προτείνουμε τη βελτίωση του Κανονισμού Δουβλίνο II με ειδική μέριμνα όσον αφορά στους ασυνόδευτους ανηλίκους και την άμεση εφαρμογή από τις ελληνικές Αρχές κάθε υφιστάμενης σήμερα διαδικασίας προστασίας των ανηλίκων και επανένωσής τους με τις οικογένειές τους.

Δείτε το σχετικό βίντεο της υπόθεσης:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=QPxhuagVcVw